

“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
Май- юни 2020 г. ПАРИЖ

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

БЪЛГАРСКИЯТ ХРАМ В ПАРИЖ ОТНОВО ОТВАРЯ ВРАТИ НА 24 МАЙ

Скъпи братя и сестри,

Тазгодишната Пасха ще остане в историята: никога не бяхме преживявали така пасхалната радост - физически разделени, но духом заедно. Заедно бяхме в светата

Евхаристия, която отец Иван отслужваше в неделни и празнични дни в дома си, с невидимото участие на всички енорияши, оставили имената си за поменаване. Заедно се молихме всяка вечер, всеки в домашната си църква, за изцеление на болните и пощада на света от пандемията, по молитвеното правило, препоръчано от митрополит Антоний. В неделя, 24 май, храмът ни ще бъде отново отворен за св. Литургия и молебен за Деня на св. братя Кирил и Методий и славянската писменост. Нека бъдем отговорни и спазваме строго санитарните разпоредби. Изпитанията са големи за всеки от нас: боим се за своето здраве, работно място и бъднини. Този страх е разбираем. Човешко е да се боим, но е божествено да оставим сред страха малкото, но съкровено място за Спасителя. След Христовото разпятие почти всички апостоли се разбягали от страх. Те, които по-късно умрели като мъченици, поради страх от йудеите се събирали при заключени врата, а ето че Христос им се явил (Йоан 20,19). Чудото на това явяване не е само във възкръсналото

Христово тяло, едновременно човешко и одухотворено, ала най-вече в низхождението на Христос. Спасителят слиза в ада, за да изведе оттам очаквалите Го старозаветни праведници. Така Той извежда от ада на страха и своите ученици. В древните византийски иконни образци виждаме как Христос извежда Адам и Ева от ада, улавяйки ги не за ръката, а за китката – знак за готовността Му да ни спаси дори в неувереността. Вярата е не просто победа над неверието (дори онези, които твърдят, че са невярващи, често вярват в неща, които не си заслужават вярата), а победа над страха от неизвестното. А тази победа е невъзможна без борба. В молебена за болни четем познатото ви евангелско четиво за царедвореца от Капернаум (Йоан 4,46-54). Той моли Спасителя да дойде да изцери сина му. Неочакваният отговор на Христос, „Ако не видите знамения и чудеса, никак няма да повярвате“, явно е отправен към насъбралата се тълпа, очакваща чудеса. Спасителят не тръгва със съкрушения баща, а само му казва: „Иди си, син ти е жив“. Какво ли е изпитвало сърцето на бащата по пътя към дома, дали врагът на човешкото спасение не се е опитвал да помрачи вярата му със страха за живота на детето и съмнение в

Божие то всемогъщество? За тази вътрешна борба подсказва въпросът към слугите за часа, в който на сина е олекнало: „Тогава бащата разбра, че това е било същия час, в който Иисус му рече: син ти е жив“. Защо са тези въпроси и сверявания, щом детето е добре? Защото сме хора, защото вярата е процес, движение, ежеминутна битка да победим страха от неизвестното, уповавайки на Христос като Спасител. Той винаги е готов да ни избави, остава, макар и плахо, да протегнем ръка.

Ваши в Христа,
архимандрит Емилиян и отец Иван

Обръщение на църковното настоятелство при БПЦО “Св. патриарх Евтимий Търновски”

Скъпи братя и сестри, Христос воскресе!

След близо тримесечната карантина заради санитарната криза предстои храмът ни отново да бъде отворен. Във връзка с това църковното настоятелство взе следните решения за реда, който ще спазваме задължително до отшумяване на епидемията:

1. Прекратяват се традиционната енорийска почерпка и оставането в храма след службата.
2. Влизането и излизането от храма ще стават по определен път, указан със стрелки на пода.
3. На входа на храма ще бъде поставен дезинфектант за ръце, влизането с ръкавици не е желателно. Настоятелство ще има грижата за редовната дезинфекция на храма.
4. Енорияшите трябва да носят санитарни маски по време на целия им престой в храма, да спазват разстояние поне 1 метър един от друг, като само семействата могат да бъдат заедно. В притвора ще има на разположение маски на цена 1 евро.
5. Прозорците на храма ще бъдат отворени, за да бъде проветряван по-добре.

Енорийските ни свещеници ще дадат допълнителни разпоредби.

Умоляваме енорияшите да съблюдават с нужната сериозност санитарните мерки в храма и около него, като добри християни и граждани на страната, в която живеем, както и от уважение към паметта на починалите от епидемията френски граждани и наши сънародници. Изразяваме най-топли чувства и съболезнования на семейството на нашия приятел в Христа Силвен и на неговата прекрасна малка християнска общност Arche d'Alliance, с която сме повече от десет години в братски и съседски отношения. Коронавирусът отнесе живота и на нашия сънародник Спас, който е посещавал храма ни и чието опело отец Иван отслужи. Бог да ги прости!

Благодарим на нашите свещеници, че в този сложен период не прекъснаха светата Литургия, отслужвана от отец Иван в дома му само със семейството му, с благословието на митрополит Антоний, докато архимандрит Емилиян следваше монашеското правило на отшелниците. Така през цялото време на карантината бяхме под техния молитвен покров и общината ни премина достойно това изпитание. Да вървим напред с радост и нека Бог е с нас!

ПИКНИКЪТ В МОРЕНВИЛИЕ СЕ ОТМЕНЯ

Поради епидемията на Ковид 19 тази година няма възможност да организираме традиционния пикник по случай Деня на светите равноапостолни братя Кирил и Методий и българската писменост и култура. Оставаме с надежда да се съберем отново догодина!.

ПРОФ. БЕНЬО ЦОНЕВ: ИЗ „ХИЛЯДА ГОДИНИ БЪЛГАРСКИ ЕЗИК“¹

Акад. проф. Беньо Цонев (1863-1920) е бележит езиковед славист, един от основоположниците на българското езикознание и първият историк на българския език. Плодоносната му научна дейност се разгръща в Софийския университет Той издирва едни от най-важните книжовни извори, популяризира старите български паметници и изучава връзките между старобългарския език и живите народни говори. Правил е описи на ръкописната сбирка на Рилския манастир и на Софийската народна библиотека. Изследователските му трудове са събрани в тритомната „История на българския език“. Брошурата „Хиляда години български език“ е издадена през 1924 г.

Най-мило и най-ценно за един народ е неговът език: той свързва сички части на народа в едно съзнателно цяло и е най-главна и сигурна отлика на един народ от други, той варди в себе си като в твърда ризница сички духовни блага, що ги е

припечелил народът през вековете, и пак той ги предава от род на род, за да пази вековна връзка между поколенията народни. Независимо от сека книжовна традиция народът възприема и предава културните си придобивки чрез говорния си език, та и дълго време след като се появи у него книжнина и се развие книжовен език, народният говор пак продължава да си бъде носител на духовните блага народни и крепител на целостта народна. Материалната сила на един народ, неговата военна мощ, може да бъде съкрушена за известно време, но езикът си остава и през туй време верен страж народен. Това струва за секи народ и език, това струва и за нас; и ний, българите, основавайки се върху езика си можем смело да заявим на цял свят, че докдето се говори български дотам се простират и българските

земи, па макар да се владеят временно от други. Защото понятията език и народ и днес се покриват тъй, както открвай време.

Хиляда и повече години минават, откак има българска книга, откак има български книжовен език. През тия десет века нашият език прекара честити и злочести дни, мина през разни фази, които сички заедно зети и описани съставят негова история.

Като потомци на ония стари българи, които преди хиляда години първи между сички славяни положиха честито начало на български книжовен език, ний милеем за този език и желаем да знаем миналото му, както се и радваме да го видим, че върви към добра бъднина. Но и независимо от това историята на българския език има и чисто обективен, научен интерес, защото ни открива любопитни факти, които представят нещо особено и уединено между славянските езици; нашият български език е запазил в писмените си паметници преди хиляда години такива старинни форми, каквито не можем намери ни в един славянски език; но от друга страна същият тоя български език днес пък показва в много случаи нещо свръхмодерно, понеже е изгубил старото склонение и си служи с предлози за падежно изказване, при това и употребява запоставен член, както никой друг славянски език. И не е ли наистина интересно явление тоя наш български език: преди хиляда години най-старински, а днес – най-модерен славянски език! Именно защото българския език ни е запазен в най-стари паметници, той има голямо значение както за историята на славянските езици, тъй и за сравнителното езикознание. Без старо-българските паметници славянската филология не би направила тоя напредък, с който се гордее днес; тя не би и помогнала тъй добре на сравнителното езикознание, ако нямаше старобългарски език, запазен нам точно и ясно по живия му народен изговор преди хиляда години.

¹ С оригиналния правопис на автора (бел.ред.)

Освен това историята на българският език показва; че нашият език има културни връзки почти със всички славянски езици, защото още в първо време на своето възникване като книжовен език, той послужи за книжовна основа на всички славянски народи: чехословаки, словенци, хървати, руси и сърби, възприемаха едно след друго нашата българска книга и си служеха с нашият български език, де повече, де по-малко време, докато домашният им език възрасте до писменост. Тъй нашият език беше станал по едно време общославянски език; той се бе наложил като най-културен славянски език на всички славяни и те го негуваха като свой език, понеже им носеше духовни блага, понеже чрез него разбираха по-добре словото божие.

Но какъвто и да е, нашият език лицетвори в себе си напредничавия дух на българския народ. Защото, каквито причини и да са предизвикали тия големи промени в езика ни, каквито и чужди влияния да се предполагат, не бива да забравяме, че главният фактор при това си остава пак самият наш народ с особената си душа и характер, с индивидуалните си народни качества, по които се отличава от другите славяни, и които без-друго се отразяват и в езика му.

ХЪРВАТСКАТА ГЛАГОЛИЦА

Глаголицата, първата старобългарска азбука, създадена от светите братя Кирил и Методий, вероятно поради своята сложност не се налага трайно в България, макар на нея да има паметници от Плиска, Преслав и Охрид. От началото на 10 в. кирилицата, създадена вероятно от Преславската книжовна школа, постепенно започва да измества глаголицата. Глаголическото писмо обаче просъществува значително по-дълго в хърватските земи, посетени от Кирило-Методиевите ученици. През XI и XII век

глаголицата става основната писменост в хърватските земи, а XIV и XV век се смятат за Златен век на хърватската глаголическа традиция. Тя остава основна писменост до началото на XVI век. В 1483 във Венеция е издадена и първата хърватска печатна книга на глаголица. Едва през XVI век глаголицата постепенно е изместена от латиницата, но книги на глаголица продължават да се издават почти до края на XIX век.

Башчанската каменна плоча (ок. 1100 г.) е един от най-старите запазени глаголически паметници. Намерена е в старата църква „Св. Луция“ на хърватския остров Крък.

ПРОГРАМА НА БОГОСЛУЖЕНИЯТА ПРЕЗ МАЙ И ЮНИ

Храмът е отворен всяка неделя от 9.00 ч. Св. Литургия започва от 10:30 ч.

24.05. – 6 Неделя след Пасха – на Слепия. След литургията: **Молебен по случай отварянето на храма и деня на Българската писменост и култура.**

31.05. – 7 Неделя след Пасха – на св. Отци от Първия вселенски събор. (В тази неделя ще отбележим празника Възнесение Господне).

06.06. – Събота – Задушница. 11,00 ч. – Панихида.

07.06. – 8 Неделя след Пасха – Петдесетница. Литургия и вечерня.

14.06. – 1 Неделя след Петдесетница – на всички светии.

21.06. – 2 Неделя след Петдесетница – на Всички български светии.

28.06. – 3 Неделя след Петдесетница. (Отбелязване паметта на св. апостоли Петър и Павел.)

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Porte de la Chapelle) Контакти: Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеогиев: тел.- 06 51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Мариус Устабашиев (председател): тел – 06 30 56 58 67, ustabashiev@hotmail.fr; Юлия Талева (редактор): julia.taleva@gmail.com Интернет страница: <http://www.paroissebg.fr>; Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare